zondag 2 augustus 2020, Eduard Metz ofm

‘God zorgt voor ons’

[eerste lezing: Nehemia 9, 15-20:] (Willibrordvertaling)

15 Brood hebt Gij uit de hemel laten neerkomen om hun honger te stillen, en water hebt Gij aan de rots laten ontspringen om hun dorst te lessen, en Gij hebt hun bevolen het land in bezit te nemen dat Gij onder ede beloofd had. 16 Maar onze voorvaderen verzetten zich, zij waren hardnekkig en wilden niet naar uw geboden luisteren. 17 Zij weigerden te luisteren en dachten niet meer aan de wonderen die Gij voor hen verricht had: Hardnekkig als ze waren stelden ze een leider aan en wilden ze terug naar de slavernij van Egypte. Maar Gij, God van vergeving, genadig en lankmoedig en groot in barmhartigheid, hebt hen niet aan hun lot overgelaten. 18 Zelfs toen ze een beeld hadden gegoten van een jonge stier en riepen: Dit is uw god die u uit Egypte heeft geleid, en zij zich schuldig maakten aan zware godslasteringen, 19 hebt Gij hen in uw grote erbarming toch niet in de woestijn aan hun lot overgelaten: de wolkkolom week niet van hen overdag, maar bleef hun voorgaan; en ook de vuurzuil verdween niet, maar bleef 's nachts hun weg verlichten. 20 Gij hebt hun uw goede geest gegeven om hen te onderwijzen; het manna hebt Gij hun mond niet geweigerd en water hebt Gij hun gegeven tegen de dorst.

[evangelie: Matteüs 14, 13-21:] (Willibrordvertaling)

13 Op dit bericht voer Jezus vandaar in een boot weg naar een eenzame plaats om alleen te zijn. Maar het gerucht hiervan drong tot het volk door en het ging Hem te voet uit hun steden achterna. 14 Toen Hij bij zijn landing dan ook een grote menigte zag, kreeg Hij diep medelijden met hen en Hij genas hun zieken. 15 Tegen het vallen van de avond kwamen zijn leerlingen naar Hem toe en zeiden: “Deze plek is eenzaam en het is al laat op de dag. Stuur dus het volk weg om in de dorpen eten te gaan kopen.” 16 “Het is niet nodig dat zij weggaan,” zei Jezus hun, “geeft gij hun maar te eten.” 17 Doch zij antwoordden: “Wij hebben hier niet meer dan vijf broden en twee vissen.” 18 Waarop Jezus sprak: “Brengt die dan hier.” 19 En Hij gaf opdracht dat het volk zich zou neerzetten op het gras. Hij nam de vijf broden en de twee vissen, sloeg de ogen ten hemel, en nadat Hij de zegen had uitgesproken, brak Hij de broden die Hij aan zijn leerlingen gaf en de leerlingen gaven ze weer aan het volk. 20 Allen aten tot ze verzadigd waren en aan overgebleven brokken haalde men nog twaalf volle korven op. 21 Het waren ongeveer vijfduizend mannen die hadden gegeten, vrouwen en kinderen niet meegerekend.

[overweging:]

Beste mensen,

Het is de tijd van het coronavirus waarin we te maken hebben met allerlei beperkingen en soms onaangename matregelen. Maar het is ook de zomertijd met mooi weer, met de vakantie waarin je iets meer van het leven kunt genieten. Vandaag in de viering horen we dat GOD VOOR ONS ZORGT. In allerlei omstandighen van ons leven: in vreugde en verdriet, als het ons goed gaat maar ook als we het leven als minder goed ervaren. God draagt altijd en overal zorg voor ons.

De eerste lezing is uit het boek van de profeet Neemia. Het volk van God is terug uit de ballinschap en staat voor de bijna onmogelijke taak om de stad Jeruzalem met de tempel te herbouwen. De profeet Nehemia laat het volk weten dat God met hen is, zelfs als ze niet zien hoe. De profeet baseert zich op het verleden. Heeft God zijn volk niet bevrijd uit de slavernij van Egypte? Heeft Hij ook niet gezorgd dat ze in de woestìjn niet omkwamen van dorst en honger? Zo zal God zijn volk bijstaan bij de herbouw van stad en tempel. En zo zal God ook ons bijstaan in goede en slechte tijden. We weten alleen niet hoe. De verhalen uit de Bijbel vertellen ons over de liefdevolle en barmhrtige God die altijd zorgt voor zijn volk. Zo zal ook ieder van ons zijn verhalen hebben over de aanwezigheid van God in haar of zijn leven. Maar dan moet je wel durven stil te staan bij wat er gebeurt in je leven en kijken met open ogen van iemand die gelooft.

De tweede lezing is uit het Evangelie van Matteüs. Het gaat over Jezus die met weinig broden en een paar vissen de menigte voedt tot verzadiging toe. Jezus heeft medelijden met het volk want ze hebben niets en te eten. De apostelen hebben als oplossing de mensen weg sturen en ze brood te laten kopen. Jezus wijst dat af want hij vertrouwt niet op geld en mensen met geld. Jezus gebruikt de paar broden die er zijn om te verdelen onder de mensen. Iedereen krijgt genoeg en er blijven nog twaalf korven met brood en vis over. Zo zorgt God voor zijn volk. Je kunt zelfs zeggen dat de aarde en ook ons leven er zijn om gedeeld te worden. Er is geen plaats voor bezit. En als er gedeeld wordt, dan kan ieder en alles leven in overvloed. Het coronavirus zorgt ervoor dat armen steeds armen worden en rijken steeds rijker. We hebben behoefte aan een nieuwe matschappij waarin de zorg van God zich vertaalt in het delen met elkaar. De waarde van alles bestaat niet in rijkdom of het bezit te zijn van een paar rijke mensen maar juist in de mogelijkheid om gedeeld te worden. En zo het leven mogelijk maken.

Dat ons gebed van vandaag ons mag inspireren om na te denken over ons leven en te ontdekken hoe ik in mijn leven de zorg van God zichtbaar maak, in mijn geschiedenis maar ook op de dagvan vandaag. Zo kan de crisis van het coronavirus maar ook de vakantie vruchtbaar zijn voor mijzelf maar ook voor de gemeensahp.

Eduard Metz, ebmmetz@gmail.com